

Πολιτικός διάλογος μέ ένα φίλο

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Γράφω αυτά που θα ήθελα να πω με ήρεμία στον φίλο μου Θήτα Γιώτα Νϋ, ήρεμία που συνήθως λείπει από τις πολιτικές συζητήσεις μας. Γενικώς στις κατ' ιδίαν πολιτικές συζητήσεις (όπως έξ' άλλου και στις δημόσιες) παρατηρείται έλλειψη αυτοελέγχου. Παντού και πάντα. Καθ' ύπερβολήν. Σήμερα επικρατεί μία γενικευμένη τάση δομικής καταφοράς κατά της κυβέρνησης. Έντονο είναι και το πάθος με το οποίο πολεμάται ή κυβέρνηση από τὰ Μέσα Έπικοινωνίας, κανάλια και εφημερίδες, ακόμη και απ' αυτά που θεωρούνται φιλικά προς τή Νέα Δημοκρατία. Για τις προθέσεις τους τί να πω. "Ασ" το, δέν κάνουμε μάθημα καντιανής ήθικης.

Η δική μου θέση είναι απλή. Στην πολιτική ανάλυση να κυριαρχούν γνώση, νηφαλιότητα και κοινός νοϋς. Αναρωτιέμαι. Δέν έχει κάμει τίποτα σωστό αυτή ή κυβέρνηση; Θά μπορούσα, όπως και κάθε καλόπιστος παρατηρητής, να απαριθμήσω πολιτικές αποφάσεις της και ενέργειες, οι οποίες είναι άδικο να αγνοούνται ή να παρερμηνεύονται. Η περίφημη απογραφή ήταν πράξη πολιτικής έντιμότητας και σωφροσύνης. Έντιμότητας επειδή ανταποκρίνεται στο δικαίωμα του πολίτη να γνωρίζει τήν αλήθεια για τὰ του οίκου του. Σωφροσύνης γιατί έτοι ή οικονομική πολιτική της κυβέρνησης οικοδομήθηκε πάνω σε σταθερά θεμέλια, όχι στη σαθρή βάση εικονικών δεδομένων. "Αν υπήρχε κάποια μακιαβελλική δικαιολογία ωσπου και για να μπούμε στην ΟΝΕ, αργότερα ή απόκρυψη της αλήθειας δέν είχε κανένα ήθικό έρεισμα.

Συνέπεια της απογραφής υπήρξε ή επιτήρηση από τήν Εύρωπαϊκή Έπιτροπή της διαδικασίας ύπερβολικού έλλειμματος. Δώρο Θεού. "Αφοϋ δέν είμαστε σε θέση να βάλουμε έμεις μόνοι μας τάξη στο μαγαζί, ήταν δώρο Θεού που εύρέθηκε κάποιος να μάς συνετίσει. Έξ' άλλου είναι ανέντιμο να επιβαρύνουμε τούς μεταγενεστέρους για τήν τωρινή δική μας καλοπέραση. Έν πάση περιπτώσει ό σκοπός έτετεύχθη. Να δοϋμε, τώρα που παίρνει τέλος ή επιτήρηση, πώς θά συμπεριφερθούμε.

Η οικονομία αποτελεί - δέν λέω καμία πρωτοτυπία - τή βάση της εφαρμογής ολόκληρου του προγράμματος κάθε κυβέρνησης. Παιδεία, κοινωνική πρόνοια, άμυνα, ασφάλεια χρειάζονται λεφτά, που σημαίνει καλή οικονομία. Και στον τομέα αυτόν ή κυβέρνηση έχει αρκετά καλές επιδόσεις. Υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης (ΑΕΠ), αποτελεσματική μείωση των δημοσιονομικών έλλειμμάτων, μείωση της ανεργίας (της μεγαλύτερης κοινωνικής άδικίας), προχθές ανακοινώθηκε αύξηση των επενδύσεων του πρώτου τριμήνου κατά 15%, αύξηση των εξαγωγών, σημαντική άνοδος των εσόδων από τή ναυτιλία και τόν τουρισμό, βελτίωση της πιστοληπτικής αξιοπιστίας του κράτους, δραστηκή μείωση των έξοπλιστικών δαπανών (ύστερα από τήν... χρυσή εποχή Τσοχατζόπουλου-Σπιάκου-Παπαντωνίου).

Και μόνο για αυτά ή κυβέρνηση παίρνει προβιβάσιμο (ξαναψηφίζεται) βαθμό. "Αλλά και άλλες βελτιώσεις έχουν επιτευχθεί σε διάφορους τομείς. Κάπως επιχειρείται να περιορισθεί ή έκταση και ή ισχύς ενός άμαρτωλού, άνικανου, άρχαϊκού κράτους. Ίδιωτικοποιήσεις. "Όχι τρομερά πράγματα. "Αλλά κάπως. Χωρίς αυτά να καλύπτουν παρατηρούμενα καταφανή λάθη, άτολμία, άναποφασιστικότητα, κρούσματα άσυνειδησίας σε πολλές περιοχές κυβερνητικής δραστηριότητας. Και τούς άξίζει να επικρίνονται με τόν πιο άυστηρό τρόπο και να καταγγέλλονται.

"Αλλά να μήν το παρακάνουμε κιόλας. Η κριτική μας (έννοϋ αυτών που πιστεύουν στη φιλελεύθερη οργάνωση της κοινωνίας) άς μήν ξεπερνάει σε έκταση και σε ένταση τó σημείο πέρα από τó όποιο άρχίζει να άφελει τούς θιασώτες της θεωρήσεως του κράτους ως άγελάδας προς άρμεγμα. Τό λέω όχι γιατί θέλω να δικαιώσω τή Ν.Δ. ως κυβέρνηση. Πράγματι σε πολλά άπογοήτευσε αυτούς που τήν ανέβασαν στην έξουσία και τόν έλληνικό έν γένει λαό. Τό ύποστηρίξω όμως γιατί τó ΠΑΣΟΚ δέν (με έμφαση) άποτελεί έναλλακτική λύση. Δέν θά είναι μιά από τὰ ίδια. Θά είναι πολύ χειρότερα από τήν παρούσα κατάσταση καθώς και από τήν υπό τόν κ. Κ. Σημίτη κυβέρνηση. Γιατί ή τελευταία είχε ένα μεγάλο σε σύγκριση με τó σημερινό ΠΑΣΟΚ πλεονέκτημα. Είχε ένα σοβαρό και υπεύθυνο πολιτικό ως πρόεδρο. Δυστυχώς τó βαθύ ΠΑΣΟΚ δέν τόν άφησε να προχωρήσει όπως τó έσχεδιάζε (θυμήσου τή θλιβερή ιστορία του άσφαλιστικού κ.ά.).

Δές σύνθεση ένδεχόμενης (σε περίπτωση άπενκταίου) κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Πρόεδρος Γιώργος Α. Παπανδρέου. Άμφιταλαντευόμενος, μετακινούμενος σάν τήν άμμο της έρήμου από τήν έπιλογή των νεοφιλελεύθερων κ.κ. Στ. Μάνου και Α. Άνδριανόπουλου ως συνεργαζομένων στο ψηφοδέλτιο επικρατείας τó 2004, από τή νομοποίηση κυκλοφορίας των μαλακών ναρκωτικών στο είπα-ξείπα του άρθρου 16 και των συνταγματικών αλλαγών, στις άνοικτες σχέσεις με τó άδηφάγο (ειδικώς κρατικοδίαιτο) μεγάλο κεφάλαιο που έλέγχει τὰ Μέσα Έπικοινωνίας. "Από ήπιος και εύχάριστος μεταμορφώνεται σε μαινόμενο "Ορλάνδο. Σέρνεται από τó βαθύ ΠΑΣΟΚ, έπαναφέρει στην ενεργό κοινοματική δράση τόν κ. Κ. Λαλιώτη (του Κτηματολογίου και είσηγητή άμφιλεγόμενων νέων ήθων στην πολιτική).

Μέλη, με ένδειξη τó Κοινοβουλευτικό Συμβούλιο (σκιάδη κυβέρνηση) του «κινήματος»: Ρέππας, Πάγκαλος, Βενιζέλος, Βάσω Παπανδρέου, Χρυσοχοϊδης, Χυτήρης, Παπουτοής, Λοβέρδος, Δαμιανάκη, Ρόβλιας (ή ανανέωση!), "Αργύρης, "Αλέκος Παπαδόπουλος. "Ολοι γνωστοί μας. "Ήταν τὰ στελέχη των κυβερνήσεων που καταψήφισαμε τó 1989, τó 1990 και τó 2004. Έπί πλέον ό σημερινός κατετάγιος δέν έμπνέει. Και δέν έμπνέει έμπιστοσύνη.

Κριτική λοιπόν, φίλε Θήτα, ως εκεί που δέν οδηγεί στην άνδειξη μιάς χειρότερης από τή σημερινή κυβέρνησης, μιάς πολύ κακής κυβέρνησης, που δέν του άξίζει αυτού του λαού.